

عنوان مقاله:

بازآفرینی بافت فرسوده شهری با هدف بهبود منظر شهری و حفظ هویت در محلات تاریخی (نمونه موردی: منطقه یک خمینی شهر)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و چهارمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مرتضی قصری فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، موسسه ی آموزش عالی دانش پژوهان پیشرو،

سیدمیلاد دیباجی - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان،

خلاصه مقاله:

بافت های فرسوده شهری، به مرور زمان و به دلیل عدم مدیریت و برنامه ریزی صحیح حاصل می شود و در پی آن بافت موجود دچار عدم بازدهی و کارایی مناسب در عملکرد خود می شود. بافت فرسوده و رفع مشکلات آن در تمام ابعاد، در سال های اخیر بسیار مورد توجه واقع شده است و رویکرد های مختلفی برای آن تدوین گردیده. اهمیت بافت فرسوده غیر قابل انکار است و باز آفرینی آن در تمام سطوح امری کاملاً ضروری می باشد. شهر خمینی شهر با قدمتی دیرینه دارای بافت فرسوده ارزشمندی می باشد که نیاز به توجه، برنامه ریزی و طراحی در آن کاملاً مشهود است. منطقه یک خمینی شهر دارای بیشترین بافت فرسوده شهری در این شهر می باشد و بنا های تاریخی با اهمیتی را نیز در بردارد، که با توجه به نقش تاریخی و فرهنگی آن ها نیاز به توجه بیشتر را طلب می کنند. این پژوهش سعی در دسترسی به الگویی جهت بازآفرینی کالبدی این منطقه با استفاده از مولفه های باز آفرینی کالبدمحور دارد. در این پژوهش از میان محلات منطقه یک خمینی شهر، محله خورزان به صورت تصادفی از میان سایر محلات انتخاب گردید. پژوهش حاضر هدفی کاربردی دارد و از روش های تحلیلی در فرآیند پژوهش استفاده شده است. در بخش نظری، نخست به مطالعه مبتنی بر کتاب ها، اسناد، مقالات و مجلات، جهت شناخت بیشتر باز آفرینی کالبدی و به دنبال آن استخراج شاخصه ها و مولفه های مربوطه صورت گرفته است. سپس به وسیله سنجش اطلاعات و همچنین نقشه ها و طرح های بالادست، به شناخت بیشتری نسبت به منطقه مورد مطالعه دست یافته ایم. در بخش تحقیق میدانی پس از شناخت بیشتر محدوده، به سنجش و ارزیابی مولفه های باز آفرینی کالبدی در محدوده مورد نظر توسط پرسشنامه ی تدوین شده پرداخته شده است. در گام بعدی نتایج پرسشنامه با استفاده از ضریب پیرسون مورد تحلیل قرار گرفت تا بدین وسیله اهمیت هر یک از مولفه ها مشخص گردد. نتایج بدست آمده نشان می دهد در شاخص کالبدی و سیمای شهری محله ی خوزان، عوامل همچون وجود زمین های بایر و ساختمان های متروکه با ضریب همبستگی ۵۳۹، بناهای مخروبه و نمای نامناسب آن ها با ضریب همبستگی ۵۲۴ و فقدان مبلمان شهری با ضریب همبستگی ۴۸۲، به عنوان تاثیر گذارترین عوامل شناسایی شده توسط شهروندان معرفی گردید. نتایج تحلیل مولفه های بازآفرینی نیز سرمایه گذاری بخش خصوصی با ضریب پیرسون ۵۲۷ و رسیدگی و ایجاد برنامه ها و طرح های توسعه ی محلات با ضریب پیرسون ۵۲۱ را مهم ترین مولفه های باز آفرینی شناسایی شده در محدوده معرفی نمود. نتایج حاصل شده نقش اصلی را در طراحی و بازآفرینی کالبدی در محدوده موردنظر بر عهده داشته و در تمام طراحی و برنامه ریزی ها به آن ها اولویت داده شده است.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی، بافت فرسوده، خمینی شهر.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1641205>



